

Združeni narodi Zed. državam v Koreji le malo pomagajo

Večini članic anglo-ameriškega bloka se v oboroževanje nič ne mudi. — Slab odziv na apel za skupno intervencijo ZN v Koreji

Velika želja naše vlade je bila takoj v začetku ko se je odločila za intervencijo v Koreji, pridobi organizacijo Združenih narodov, prvič, da ta ukrep ameriške vlade odobri, drugič, da naj se vojna proti agresorjem iz severne Koreje vrši pod pokroviteljstvom ZN in trejč, da članice ZN, ki so ta načrt odobrile, tudi dejansko pokažejo, da bodo pomagale v skupni akciji vsake po svojih močeh.

Odziv razočarljiv

Prva se je odzvala Anglija z bojno floto, v kateri je tudi ena nosilka letal in poslala je v Korejo tudi oddelek bojnega letalstva. Zed. države so Londonu nagnile, da ta pomoč ne zadoštuje, kajti Anglija je vendar smatran za velesilo, torej se od ne pričakuje v bojni akciji v Koreji boljše udeležbe. Pošlj naj tja npr. tudi precej vojaštva. Anglezi so Washingtonu to obljubili, dasi ne prav radi. Opravečevali so se, da imajo ves čas po vojni polne roke bojev z uporniki v Malaji.

Zapadna Evropa pomaga največ z obljubami

Se veliko manj kakor Anglija je pripravljena pomagati Francija. Pravzaprav ona celo pričakuje, da bi ji Zed. države v njene vojne v Indokini pomagale bolj kot pa j. In res je že predsednik Truman to obljubil takoj ko so se ameriške čete izkreni v Koreji.

Nizozemska je poslala tja nekaj bojne mornarice, a tudi ona želi, da naj bi ji rajše Zed. države bolj pomagale v njenih naporih za ukrotitev upornih domaćinov v Indoneziji.

Grčija je obljubila nekaj transporta, boljše pa se je odzvala Turčija, ki je vrhovnemu poveljstvu ZN obljubila poslati v Korejo kakih pet tisoč moderno opremljenih ter dobro izvezbanih vojakov. Turška vlada ima vzrok, da je prijazna in hvaljena ameriški vlad, kajti na podlagi Trumanove doktrine je bila deležna municie za vso svojo armado, poslani so j. bili stroji za moderniziranje njene industrije ter za gradnjo cest in prejela je v dar tudi veliko raznega drugega materijala.

Nekateri države le za človekoljubno pomoč

Velika Indija je na apel ZN odgovorila, da armade ne more poslati v Korejo, ker je opredljena le za obrambo (v tem slu-

V tej Številki

Ali so Zed. države in generalni tajnik ZN Trygve Lie uspele v apeku na one dežele, ki so odobrile vojno proti severni Koreji, da naj sedaj tudi dejansko pomagajo, ne samo z glasovanjem? Članek o tem je na tej strani.

Proletarec pozdrav XIV. redni konvenciji SNPJ je v tej številki na slovenski in angleški strani.

Martin Judnich ima čas pričerno satiro o paradih in drugih takih vrnjanjih znakov patriotizma.

V upravnikov koloni so zanimivi citati iz pismen ljudi, ki so delali in se delujejo za napredok. Objavljen je na drugi strani.

Zelo važno naznani naročnikom je v peti koloni na tej strani, da jih ne bo skrbelo, ker nekaj časa lista ne bodo dobili.

Ali bo izstop Henryja Wallacea za progresivno stranko usoden? Ne kaj omemb o tem je v komentarjih.

Vojna hysterija okužuje tudi cerkev. Nekaj slike o tem je v članku spodaj na prvi strani.

To in vse drugo gradivo v tem listu je vredno, da ga preberete. Priporočite Proletarecu svojim prijateljem in znancem.

NAŠ POZDRAV XIV. REDNI KONVENCIJI S. N. P. J.

Od dne 6. aprila 1904, ko se je v Chicagu vršilo ustanovno zborovanje ali prva konvencija SNPJ, se je med nami in po svetu že veliko dogodilo in spremeno.

Samo devet društev je bilo zastopanih na prvi konvenciji. Delegati na ustanovnem zborovanju so bili večinoma iz Chicaga, ki so razen par izjem zastopali tudi vnanja društva. Za ustanovno konvencijo je torej zadostovala mala soba in iz tega početka, ki je bil že par let prej zasnovan v društvu Slavija, je zrasla SNPJ, ki ima sedaj v Detroitu svojo širinajsto redno konvencijo.

V Ameriškem družinskom koledariju letnik 1950 je obširen opis delovanja za ustanovitev slovenske napredne jednote, ki prikazuje, kako velike so bile težave, predno je vsajeno zrno vzkliklo.

Tudi ko je bila SNPJ že močna, so se še vedno dogajale ovire, ki so pretile življenju in napredku te mlade organizacije. Vršili so se večkrat zela težki notranji boji, ki pa so se k sreči vedno končali tako, da je SNPJ ostala pri svojih starih smernicah.

Ovire so tu pa tam nastajale tudi vsled spremnajočih se razmer, a tudi te so bile premošcene z dobrimi posledicami za organizacijo.

Ko je usahneval vir za pridobivanje novega člana med priseljenci, se je jednota lotila agitacije med mladino in ustanavljala v ta namen mladinska, angleško poslujoča društva.

V teh takrat mladinskih ali angleško poslujočih društvih vidite danes ljudi, ki imajo svoja mlada leta že za sabo in njihovi otroci so že druga tu rojena generacija naših ljudi. To spreminja tudi vnanje in notranje lice SNPJ. Prva leta je bilo vse njen poslanje slovensko. Na njenih konvencijah se je govorilo samo slovensko.

Potem smo šli v "dvojezičnost" in iz te se slovenščina angleščini v poslanovanju in v občevanju bolj in bolj umika.

Le smernice jednote so ostale enake, s to razliko, da se jih prilagaja sočobnosti.

Posebnost SNPJ vseskozi je, da ni oglašala sebe le kot dobro zavarovalnik — dasi je ves čas to tudi res bila, ampak je šla tudi na socialno polje ter sodelovala v bojih za socialno zaščito, za sprejem postav, ki bi varovale unije pred brezvestnimi delodajalciplošči borila se je za take "nedosegljive" stvari veliko prej predno smo jih nekaj dobili v dobi, ko je bil Franklin D. Roosevelt predsednik te republike.

Vendar pa naši naporji na teh poljih še niso končani. Veliko programa, ki si ga je SNPJ začrta na socialnem polju, je še neizvršenega in nedoseženega. To delo mora iti dalje, ker je koristno vsem, ki delajo za svoj vsakdanji kruh.

Ni je tolikšne bratske podporne organizacije v vseh Zed. državah, ki bi delala na pozorišču socialne borbe za pravičnost in boljše življenje TOLIKO LET in tako ODLOČNO kot ravno SNPJ. Bilo je kajpada tudi drugih. A nobena ni ostala skozi vsa leta na tem polju toliko energična kakor SNPJ.

Delegati XIV. redne konvencije SNPJ, Proletarec, ki je sodeloval s SNPJ skozi vseh petinštirideset let svojega obstanka, vas pozdravlja in vam želi v vaših nalogah čimvečje uspeh!

Tudi cerkev se okužile v vojnimi ščuvanjih

Naša starata ugotovitev, da so cerkev za mir večinoma samo oboži, se je izkazala za zelo resnično tudi v sedanji razmeroma majhni vojni v Koreji. Nekatere se prilagajajo propagandi svojih vlad, namreč, da pomagajo v njih po navodilih, ki imajo v sedanji histeriji za svoj osnovni smotri pripravljanje na vojno, češ, da je neizogibna. Kak protestantski duhovnik tu in tam si še upa izreči svoj neveliki govor izpred oltarja v prid miru, a njihove lepe besede jim podverejo hujšački, ki hočejo vojne grozote pospešiti ne glede na posledice.

Eden teh je tudi presbiterijanski duhovnik Rev. (kakšna prevara!) dr. Clinton C. Cox v Chicagu, torej "doktor svetega pisma". V nedeljo 6. avgusta je imel v svoji cerkvi v Chicagu pridigo, ki jo je v naprej oglašal za presenetljivo važno. Povabil je tudi velike angleške dnevne knjige v tem mestu, da naj poslujejo.

To in vse drugo gradivo v tem listu je vredno, da ga preberete. Priporočite Proletarecu svojim prijateljem in znancem.

Ta vojna zgaga z nazivom

NAROČNIKOM NAZNANJE

Tiskarna, v kateri tiskamo Proletarca, nas je že pred tedni opozorila, da gre naš stavec meseca avgusta na počitnice. Mora iti, ker tako je določba unije za vse tiskarje.

V tiskarni Adria je on edini stavec, ki zna na linotip postavljati slovensko, poleg lastnika, ki pa vsled rahlega zdravja že dolgo ne dela pri stroju. Nas stavec je v Ameriki rojen Čeh.

V tiskarni Adria je on edini stavec, ki zna na linotip postavljati slovensko, poleg lastnika, ki pa vsled rahlega zdravja že dolgo ne dela pri stroju. Nas stavec je v Ameriki rojen Čeh.

Ostane nam torej druga alternativa, katere se ob počitnicah poslužujejo mnogi drugi tiskarni, med Slovenci v Ameriki npr. "Nova doba", glasilo ABZ, ki izpusti v času počitnic dve številki. Isti običaj ima tednik "Reading Labor Advocate", ki je znan posebno čitateljem naše angleške strani. V času počitnic zapre tiskarno in list dva tedna ne izide.

Tako Proletarca ne bo ne 23. ne 31. avgusta.

Urednik v tem času sicer ne bo imel nobenih počitnic, kot jih ni imel že mnogo prejšnjih let. Nekaj časa mu bo vzela konvencija SNPJ v Detroitu, vse ostali čas pa bo porabil za ureditve jubilejne številke in dela tudi v pripravljanju gradiva za prihodnji letnik Koledara.

Upravnštvo pa bo imelo pole ne roke dela z urejevanjem oglasov v jubilejno številko, znaslovnikom ter s posiljanjem tiskovin v svrhu nabiranja oglasov v Ameriški družinski koledar in z drugimi posli.

Toliko v vednost glede izdaje in menjava dva datuma. Načrni bodo razumeli, da nam v danih okoliščinah ni mogoče ravnati drugače.

Jugoslavija zavrača trditve, da imajo tuje države v nji vojne baze

Jugoslavski narodni odbor za obrambo miru je na svoji seji dne 18. julija v Beogradu sprejel resolucijo, v kateri izjavlja, da so trditve Moskve in kominforma o vojnih bazah tujih držav v Jugoslaviji popolnoma zlagane. Ob enem poziva vse mirovno gibanja po svetu, da naj poslujejo v Jugoslavijo svoje zastopnike, da se bodo na lastne oči prepričali o neresničnosti omenjenih Jugoslavij sovražnih trditv.

Ni je boljše knjige, izdana med Slovenci v Ameriki — kakor je Ameriški družinski koledar 1950. Naročite si ga, če ga želite. Stane samo \$1.50.

Delo za Proletarca je bilo vse laglje, dokler je bila večina naših priseljencev še v mladih letih in delavsko politično gibanje močno. Po slednjem je udarila reakcija že v prvih letih prve svetovne vojne, potem pa se je dogodil s postankom boljševiške revolucije in ustanovitve kominterne še bratomorni boj.

Dokler smo imeli še močno socialistično stranko s takratnimi izkušenimi pionirji ter borce na čelu, smo laglje podvzeli kako veliko organizirano kampanjo akcijo.

Eden izmed klubov, ki se še oglašajo, je št. 118 JSZ v naseljini Strabane, Pa. Prispeval je k 45-letnici Proletarca \$50 in dve svoji delnici Slovenskega delavskoga centra. K temu pravi tajnik Frances Bartol v svojem pismu med drugim: "Želim Proletarca še dolgo življene, kajti potreben nam je. On je v sedanjih vihrah edino naše upanje, kajti v naši največji slovenski podporni organizaciji se oglašajo mlajše, bolj konservativne moči; nekateri že spremembe v smernicah življjenjem. Nadejam se, da vzbude kajkalo v bogatih kolikor pa smogli. Dandanes tudi bolniki katoliške vere, od papeža navzdol, rajše verjamejo v

zdravnik, v kateri vladila in v bolnišnici, kot pa da bi si šli iskiti zdravja v Lurd ali na druga tako božja pota, kjer so se in se kar v hipu dogajajo čudežna ozdravljenja.

Naval romarjev v Necedah je bil tolikšen, da so jih tja vozili celo posebni vlaki. Železniška družba Northwestern ima blizu proga, s katere drži proti vasiči velikega čudeža stranska proga. Omenjeni čudežnični družbi je oglašala celo po radiu, da kdor želi rotati v Necedah, naj se posluži njenih posebnih vlakov.

Protestantski teologji se mužajo nad to ignoranco mase a ob enem se zgražajo nad katoliško hierarhijo, ker neguje vero v takе namešljene prikazni, četudi prav dobro ve, da se Marija Devica nikjer ne prikazuje iz oblačkov — ne kaki pobožni delikci kje na pašniku ne farmarci Ani Van Hoofovi. "Prikazuje" se le v hollywoodskih filmih.

Katoliška cerkev uradno ugotavlja kakih dvajset avtentičnih Marijinih prikazni. Zadnji tak od cerkve "dognan" obisk je Marija napravila na Portugalskem. Prikazala se je večkrat trem otrokom, v starosti od šest do deset let. Tam je sedaj velika božja pot — zlat studenec za duhovščino in škofijo, ki jo upravlja.

V Necedahu sedaj nihče ne govori o Koreji. Strašna boljševiška nevarnost jim je deveta brigga. Vsi vaščani se čudijo, od kje neki se je vzel toliko ljudi in kako da ni njihovi procesiji ne konca ne kraja. Skofijanske kancelarie v teh krajih uradno da "čudež" takole pojasnjujejo: navadno se Marija prikaže v času kakih velikih nevarnosti, ki prete svetu, npr. vojne, lakovite, epidemije, da ga s tem opozori na hude dnone, ki se bližajo. V praksi pa se katoliška cerkev sedaj ne zanaša na prikazni, ne sohe na se v cerkvah, ne na programe.

(Konec na 3. strani.)

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

Farmarica Anna Van Hoof v vasi Necedah v Wisconsinu ima blaženo srečo, da se ji prikazuje Devica Marija. Prvič jo je osrečila s svojim obiskom lanskega novembra, potem jo je zamaknjena farmarica spet veljelo 16. junija in ob izginjenju prikazni je Marijan glas dejal, da jo obiše 15. avgusta in potem 7. oktobra. Tako je nastal s to že zdavnato obrabljeni sleparijo med bigotsko maso tak dirndijo, da je danes vasaki Necedah, z okrog tisoč prebivalcev, romarski pot, ki je obiskalo že nad sto tisoč "vernivkov" in še več jih prihaja.

Katoliška hierarhija žanje dobičke iz praznovanja, Namesto, da bi katoliški škof v Wisconsinu, Illinoisu in drugih kratici, med Slovenci v Ameriki npr. "Nova doba", glasilo ABZ, ki izpusti v času počitnic dve številki. Isti običaj ima tednik "Reading Labor Advocate", ki je znan posebno čitateljem naše angleške strani. V času počitnic zapre tiskarno in list dva tedna ne izide.

Protestantski teologji se mužajo nad to ignoranco mase a ob enem se zgražajo nad katoliško hierarhijo, ker neguje vero v takе namešljene prikazni, četudi prav dobro ve, da se Marija Devica nikjer ne prikazuje iz oblačkov — ne kaki pobožni delikci kje na pašniku ne farmarci Ani Van Hoofovi. "Prikazuje" se le v hollywoodskih filmih.

Katoliška cerkev uradno ugotavlja kakih dvajset avtentičnih Marijinih prikazni. Zadnji tak od cerkve "dognan" obisk

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILJO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE
NAROCNINA V Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka popoldne za priobčitev v številki naslednjega teden.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz

Business Manager: Anton Udovich

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2-2864

Z UPRAVNICKOVE MIZE

Anton Udovich

Ta kolona bi danes ne smela nositi moje ime, ker vsa poročila iz raznih krajev je uredil urednik in ne upravnik. Saj se spominjate, da sem minuli teden sporočil; da sem na počitnicah. Ej, pa kakšne so te počitnice! Prej bodo minule kot bom pa jaz zgotovil kar sem se namenil ob začetku. Da pa vse preveč ne zastane, se je urednik lotil poleg svojega obilnega dela tudi upravnikega, posebno na teden, ker smo morali Proletarca skončati kar se tiče sestave že v petek 11. avgusta. To pa zato, ker gre naš črkostavec na počitnice. Obvestilo naročnikom o tem je na prvi strani v peti koloni. Prečitajte ga.

Med tem pa bo v Detroitu tudi širinjasta redna konvencija Slovenske Narodne Podporne Jednotne. Precej jih je šlo tja iz tega mesta, med njimi tudi urednik Proletarca. Treba je nekaj ukreniti za stare, ki so gradili in treba je kaj privlačnega za mlade, da bodo vzdrževali in vodili naprej po istih načelih, po katerih SNPJ posluje že 46 let.

S temi problemi pred očmi se bo marsikatni delegat popraskan za uše premisljajoč, kako stresti ta trdi oreh — tako, da se pozneje ne bo treba prepričati v opravljivosti na društvenih sejah. Zato želim in upam, da boste vsi navzoči v bratskem in demokratskem duhu ukrenili po svoji najboljši razsodnosti, za splošno korist in še večjo ter močnejšo SNPJ.

Ne pozabite posebno onih, ki že malo pokalačijo in prevarajo žepe, ko iščejo drobž, da bi plačali asesment.

Ne pozabite, da je tudi Proletarec pomagal graditi in oglaševati vše delo in aktivnosti ter je še danes z vami. Zeli vam obilo uspeha in vam vsem skupaj izreka bratski pozdrav!

Zdaj pa z rednim poročilom naprej, ki ga je — kot je rečeno, pravil urednik:

Fontana, Calif. — Naš novi zastopnik in bivši mnogoletni Cikačan John Rodman sporoča upravniku, da je njegovo pismo prejet. V svojem pravi med drugim: "Hvala za pozdrave. Kar se tiče zastopništva Proletarca, sem dobil vsa imena od Johna Pečnika in jih bom skušal ohraniti v Proletarčevemu imeniku za stalne naročnike. Tudi za nove se bom potrudil, čeravno je te vrste agitacije tukaj težja kakor pri vas. Za delavsko in našo politično stvar namreč ni dovolj zanimanja med ljudmi. Zal mi je, da je naš prijatelj John Pečnik tako slabega zdravlja. On pozna okolico, tu je zelo znan, med člani SNPJ in med drugimi rojaki. Marsikdo mu je šel pri njegovem delu na roke. Ampak pridejo leta in bolezni, kot na nas druge starejše. Ne vem koliko časa bom jaz opravljal to delo, dasi se sedaj priljubno dobro počutim. Skušal bom po svojih močeh storiti kolikor bo pač mogoče."

"Letošnji Družinski koledar ima prav dobro vsebino in sem ga rad prečital, posebno opis društva Slavije št. 1 SNPJ, ki ga je privedel Frank Zaitz. Povojte mu, da mu čestitam in ga pozdravljam, enako njegovo soprogo ter tvojo družino."

Ob enem je J. Rodman postal celoletno naročnino za Mrs. Josephine Blasich.

El Cajon, Calif. — Znani "kralj valčkov" Frankie Jankovic iz Clevelandja je bil spet na obisku pri Petru Benedictu ter mu izročil oglas za prihodnji letnik koledarja, tako stran. S Frankijem je bil Cikačan Ed Blatnick. Tako se Peter potrdi pomagati našim publikacijam ob vsaki priložnosti.

Santa Ynez, Calif. — Michael J. Reading je postal pozdravni oglas in voto \$3. Poleg je priložil tudi izrezek iz "Grazer Tagespost", katerega mu je poslala njegova sestra. List poveličuje jugoslovansko baletno skupino, ki je predvajala umetne plesa, med njimi tudi Ohridsko legendo, ki jo označuje za veliko umetnost. Posebno laskavo omenja Pino in Pia Mlakarja, M. Skerjanca, S. Polika in T. Remskarja. Orkester je vodil dr.

Berwyn, Ill. — Clement Lovisek in Violet Lovisek sta prispevala vsak po \$1.50 za pozdravni oglas v jubilejni številki. Vsoto je izročil Frank Bizjak.

Waukegan, Ill. — Anna in Thomas Krainc sta prispevala za pozdravni oglas \$2. — PAUL BARTOL postal za pozdravni oglas \$5.

POLITISKI MARAD NA SOCIALISTE V PHILADELPHIJI IN V DRUGIH KRAJAH

Socialisti v Pensylvaniji — posebno v Readingu v Berks County, v Philadelphiji in drugod se pripravljajo letos resno poseti v kongresne volitve in čez dve leti v predsedniške. Pensylvanska delegacija je na zadnji konvenciji socialistov stranke najbolj nasprotovala Thomasovemu-Kruegerjevemu načrtu, da se (stranka) v bodoče udeležuje volilnih kampanj s svojimi kandidati le v takih krajih kjer je kaj izgleda za uspeh, predsedniških volitev pa sploh ne več. Stranka naj bi postala le nekaka šola za vzgajanje delavcev v prid socialističnega programa in v volitvah pa posnemala newyorške socialdemokrate v agitaciji za "napredne" kandidate drugih strank.

Včina pod vodstvom pensylvanske delegacije ter treh socialističnih županov je njun načrt zavrgla z veliko večino.

Tako je sedaj stranka v Penni v volilni kampanji in vsed svih aktivnosti pride tu pa tam v navskršje s policijo.

Tako sta bila nedavno aretirana v Philadelphiji dva socialistična organizatorja, ki sta se pripeljala tja z avtom. Vrh avta sta imela napis "VOTE SOCIALIST".

Buden mestni policajec se je pripeljal mimo in videl, da ima avto newyorško licenco. Dalje je opazil v njemu na zadnjem sedežu kupe literature, mnogo izmed nje z drcem obrobljene. In kar je bilo zanj še bolj sumljivo, uzrl je v avtu tudi mimeograf (stroj za pomnoževanje tipkanih kopij). Aretiral je oba fanta in ju privelj v njunim avtom vred na policijo.

Policija v Philadelphiji ima nalogu paziti na vse "subverzne" elemente. V tem slučaju so vsi znaki pričali, da ima v rokah pravatka: njun avto je iz New Yorka, kjer je gnezdo komunistov. V avtu je kup literature in na vrhu avta pa napis z drcem — torej še en dokaz, da sta to državni varnosti nevarna človeka.

Potisnilo so ju v celico, ne da jima bi dovoljilo poklicati stranki urad v Philadelphiji, ali njune sorodnike v New Yorku. Potoci so jima prebrskali kupe kampanjske literature in ko sta bila končno izpuščena, sta videla, da so jima napravili dela za štiri avto predno bi spravila stvari za silo v red. Mnogo tega so jima zamašali s črnim iz mimeografa. Ko sta bila izpuščena, je policija zanesla v svoj zapisnik, da sta bila aretirana ker sta šla z avtom preko križišča proti rdeču luči namesto da bi ustavila ter takala da se bi signalna luč spremeni v zeleno.

To ni edini slučaj policijskega umeševanja v agitacijo SP. Ponavljajo se ne samo v Penni, temveč tudi v New Yorku in drugje. In to vzhod temu, da Norman Thomas s svojim glasilom Socialist Call PODPIRA intervencijo Zed. držav in ZN v KOREJU. Kajti policija in ameriški kapitalizem smatra samo DVE stranke za lojalni: demokratsko in republikansko. Vsakdo, ki si upa glassno nasprotovati reakciji, ali reče dobro besedo za mir, pa čeprav ni komunist, je vendar osumljen za prevratne in nevarnega varnosti naše dežele.

Svara in scenario je uredil V. Zedrinski. Igrali so v Opernem gledališču v Gradcu. Omenja tudi, da je ta skupina iz Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani.

Tako bo začel naš narod tudi ne tem polju odnašati velike zasluge, ne samo iz rudokopov in tovarn, kot je bilo to v preteklosti.

Dalje pravi M. J. Reading v pismu: "Vem, da imate dela čez glavo. Letošnji koledar mi zelo ugaja. Nič zato ako je bil pozoren, ga pa človek zato še bolj z zanimanjem čita."

Večkrat se spomni vrtu v Centru. Seveda mora biti sedaj že vse kako zarašeno, saj je tega že 12 let, od kar je bilo posajeno. Tu na ranču imamo tudi precej velik vrt in seveda je i to moje delo, poleg 'cowboy-stava'."

Naj tu omenimo, da je bil M. J. Reading v Chicagu, seje potem, ko je pustil kuhrske službo, pečal v vrtnarskimi posli in tudi sam je v Clarendon Hills imel precejen vrt. Ko smo ga vprašali, ako bi nam prodal dreves ter grmečevja za posaditev na vrtu našega Slov. del. centra, ga je nam dal napol zastonj in še vse je strokovnjaško posadil ter pognoval. Prav radi tega se na to svoje delo tolkokrat spomni. Naj mu omenimo, da se je v 12 letih res vse jako razraslo. Vsa drevesa, ki jih je usadal, so se prijela in razkošila, le eno ob Lawndale Ave. se je posušilo, ker ga je zadušilo drugo.

Naj tu omenimo, da je bil M. J. Reading v Chicagu, seje potem, ko je pustil kuhrske službo, pečal v vrtnarskimi posli in tudi sam je v Clarendon Hills imel precejen vrt. Ko smo ga vprašali, ako bi nam prodal dreves ter grmečevja za posaditev na vrtu našega Slov. del. centra, ga je nam dal napol zastonj in še vse je strokovnjaško posadil ter pognoval. Prav radi tega se na to svoje delo tolkokrat spomni. Naj mu omenimo, da se je v 12 letih res vse jako razraslo. Vsa drevesa, ki jih je usadal, so se prijela in razkošila, le eno ob Lawndale Ave. se je posušilo, ker ga je zadušilo drugo.

Buhl, Minn. — Max Martz je postal čestitko listu in voto za \$3. Ob enem piše: "Urednik, tega lista je dobro znano, kako smo pred 38 leti agitirali na piknikih in v naselbinah železnega okrožja za Proletarca in SNPJ. Poglejmo v Proletarca tudi v njegove poznejše letnike npr. od leta 1922-1930, in v prejšnje od novembra 1915-1919. V vseh vidite, kako delovni so bili v agitaciji za naše in skupne delavskie stvari naši pionirji. Sedaj pa gremo mi star navzdol, mladi se pa ne zanimajo, da bi nadaljevali naše delo."

Hinsdale, Ill. — Steve Vidmayer je obnovil naročnino za celo letno, dal za pozdravni oglas \$2 v tiskovni sklad, skupaj \$5, izročil Frank Bizjak.

Springfield, Ill. — Frank Sodnik je obnovil naročnino za celo letno, dal za pozdravni oglas \$1 in tiskovni sklad \$1, skupaj \$5.

Drž. NARODNI VITEZI št. 39 SNPJ je dalo oglas v jubilejno številko in voto za \$5, ki jo je postal John Potokar.

PRIJATELJ PROLETARCA v Chicagu dal za pozdravni oglas \$5. Izročil Frank Bizjak.

Latrobe, Pa. — Steve Vidmayer je obnovil naročnino in v tiskovni sklad \$1, skupaj \$5.

St. Clairsville, Ohio — Joseph Skoff je postal oglas v jubilejno izdajo od Federacije SNPJ za vzhodni Ohio in zapadno W.Va. \$5, in štiri imena za čestitke \$3.

Bridgeport, Ohio — Mary Potnick je poslala pozdravni oglas za društvo št. 13 SNPJ znesek \$3.

An Electric Water Heater

DIRTLESS

FLUELESS

It's Better Because it's ELECTRIC

PUT IT ANYWHERE

FORGET IT

FRANCES BARTOL

PUT IT ANYWHERE

FORGET IT

</div

KOMENTARJI

(Konec s 1. strani)

cesije, ne na blagoslovljeno vo- predaleč, kajti ako bo po njihovem, ne bo dolgo, ko bo označen za ruvarja proti svoji deželi vsakdo, ki je drugačnega prepričanja kakor pa oni.

Henry Wallace ni s svojim izstopom iz progresivne stranke nikogar presestil, niti razočaral. Bil je član njene eksekutive in širšega odbora. Doslej je bila večina z njim, a nobenkrat odkritosrečno, pa tudi kakih resnih sporov ni bilo med njim in njim, saj za javnost ne. A vsakdo, ki se zanima za politična trenja je vedel, da se Wallace v eksekutivi Progresivne stranke ne počuti doma in na njenem zadnjem shodu v Chicagu je javno poudaril, da ako se (prog. stranka) ne otrese komunistične stigme, ne bo mogla pognati korenin. Končno je med njima prisel spor radi Koreje. Večina eksekutiv in odbori lokalnih organizacij P. S. so proti ameriški intervenciji v Koreji, Wallace pa je odobril z izjavo, da je z ozirom na Korejo z ameriško vlado in z Združenimi narodi, ki so jo odobrili.

Progresivna stranka je kaj pada ostala in njeni voditelji izjavljajo, da se bo udeležela letosnjih kongresnih in prihodnjih predsedniških volitev. To, da ji Wallace s svojim izstopom ni koristil, je jasno. Z njim je šlo tudi nekaj drugih vodilnih članov P. S. Glavna posledica njegove izjave je, da je P. S. v tisku in v radiu znova prikazovana za frontalno organizacijo komunistov in da le oni jo dominirajo, njeni sopotniki (naivni in tisti ki niso) pa so njihove žrtve. Sicer pa ne bo dolgo, ko bo vsak liberalec v nevarnosti, da se mu pripipa pečat komunističnega sopotnika ali pa proglaši za naivne, ki ga imajo komunisti za lutko, da se z njim poljubno igrajo. Wallace je s svojim izstopom in s svojo izjavo zavaroval proti takim možnostim. Vsekakor je v prošlosti v bojih proti monopolom, zoper reakcijo in s sejanjem svoje liberalne ideologije med ameriškim ljudstvom veliko storil. Morda misli tako tudi nadaljevanje — a zatenkat — je dejal, se iz politike umakne na svojo farmo v New Yorku. S tem je P. S. ob svojega najvplivnejšega prijatelja in ga pogrešala.

General MacArthur je na Japonskem v marsičem jačja in bolj odločilna avtoriteta, kakor pa cesar Hirohito in njegova vlada, ali japonski parlament. Zatreti komunistično gibanje na Japonskem ni za MacArthurja nikak problem. Ko je videl, da k. s. raste in da se njeni časopisi širijo, je prepovedal najprvo, nato glavno glasilo, potem še 121 drugih levicarskih listov in odredil čistko v unijah. Ni čudno, aka nekateri najbolj vneti kongresniki Truma pozarjajo, naj se uči od MacArthurja, inče se ne zna (učiti), pa naj pozove njego domov in mu poveri mandat očistiti Zed. države vseh nelojalnežev. Truman smatra, da gre do kongresnikov v svojem patriocičem "navdušenju".

An Electric
Water Heater

AGELESS

Put it anywhere
...forget it
COMMONWEALTH
EDISON COMPANY

Iskati napake na drugih je igrača. Delati je teže.

Tudi cerkev se zelo okužile z vojnimi ščuvanji

(Konec s 1. strani)

razen sko se bi vojna razpletala. Poudarjal je, da je vedno dobro imeti pred očmi, kaj bodo rekli o nas dobrí ljudje — in s tem je mislil, takega masnega klanja bi nam gotovo ne odobravali.

Meyer Kestbaum, ki se peča z vnanjepolitičnimi zadavami, je dejal, da atomska bomba v Koreji ni edina alternativa. Ako pride do najhujšega, se naši vojaki lahko umaknejo v bližnjo Japonsko, kajti prevoznih sredstev jim ne manjka.

Finančnik Holman D. Pettibone je odgovoril, da se ne smatra kvalificiranim odgovornim na to vprašanje, smatra pa, ako bi izvršili napad z atomske bombe nepremišljeno, bi si nakopali mrežje in končno bi se lahko dogodilo, da bi se konflikt razširil in naše izgube v njemu bi bile še večje, kajt pa će ga omogočiti.

Proti uporabljaju atomskih bomb v Koreji se je izrazil tudi profesor dr. Roscoe B. Miller, predsednik univerze Northwestern. Toda v kanceleriji čikaške nadškofije pa na to vprašanje niso hoteli odgovoriti, pač pa opozorili na neko izjavo profesorja katoliške univerze v Washingtonu, rev. F. J. Connella. On je dejal, da gre kaka vlada upravičeno v vojno, tedaj upravljajo atomske bombe v nji na prepovedano.

Katoliški teolog pač ne more govoriti drugače, kajti nihče ne bi tako, rad pomaknil kazalec svetovnega razvoja nazaj, kakor katoliška cerkev.

Tudi John Doherty, odbornik krajne zvezne unije CIO, je bil nedoločen v svojem odgovoru. Dejal je, da so o tem komponenti sediti vojaški ljudje. On meni da vojnah itak ni nobena stvar (namreč način rušenja in pobiranja) moralnega značaja in za tudi atomska bomba ni kako moralno vprašanje.

Cerkve današnje dobe so torz izgubile svojo moralno silo, ki je bila nekoč, posebno v nekaterih verah, jako velika. To je umetno, ker so cerkev toliko konservativne, predvsem katoliške, da so v strahu pred kakršenkoli preporodom Svetovnega miru na cerkvah torej ne bo mogoče sezidati.

Kam na Labor Day? Na slavnost SNP ki bo v Chicagu

Chicago, III. — Priprave, da bo dan SNP, ki bo letos v Chicagu, čimbolj uspešen, so v polnem teku. Ta slavnost se bo vršila v soboto in v nedeljo 2. in 3. sept. v Pilsen parku, 26. ulica in Albany Ave. Na Labor Day 4. sept. pa bo prireditev nadaljevana v dvorani SNP. V Centru bo ob tej priliki balincarska tekma.

V soboto 2. sept. bo v Pilsen parku takozvani sprejemni ples. Igral bo Joe Kovich in njegov orkester.

V sprejemni dobor so bili izvoljeni Milan Medvešek, Math. J. Turk, Frank Gorenc in Mary Udovich. Vsi ti so dolgoletni člani, skušeni za delo na takih slavnostih, kar je zadostno jamstvo, da bodo posetniki bratski sprejeti.

V nedeljo 2. sept. — na glavnem dan naše slavnosti — pa bo predvajan obširen spored. Poleg nastopa govornikov bomo imeli tudi lep glasbeni spored. Nastopila bo naša članica, znana pevka Angela Plut. Mnogi v Chicagu se je lahko še spominjajo, ko je nam, ko je bila še čisto majhna, pela na nekaterih božičnih priredbah. Zdaj je dorasla dekle z izvežbanim glasom, da jo je petju veselje poslušati.

Nastopili bodo tudi mladinski krožki iz raznih naselbin, oziroma talentirani člani in članice teh krožkov. Tudi mladi muzikanti so, objubili nastopiti, da naš spored še bolj obogate.

Poudarim naj, da bo na tej

slavnosti v nedeljo 2. sept. nastopil tudi moški pevski zbor "France Prešeren". Vsakdo, ki ga je že poslušal, ga želi se ponovno in ponovno čuti. Na plesni zabavi tega dne bo igral Fr. Kovačič in njegov orkester.

Pisma iz raznih naselbin, ki jih prejemam kot tajnik federacije dokazujo, da je med članstvom za to slavnost veliko zanimanja. Po njih sklepamo, da bomo imeli na dan SNPJ obilno udeležbo.

Na članstvu, SNPJ v Chicagu in okolici apeliram, da naj priponore k velikemu posetu tudi naše strani. S tem bomo zunanjim gostom pokazali, da smo vredni velike proslave, kakršna bo na dan SNPJ v Pilsen Parku.

(— Frank Alesh

Združeni narodi Zed. državam v Koreji le malo pomagajo

(Konec s 1. strani)

Anglijo zadužiti upore na Malaji, Nizozemski v Indoneziji, Turčiji, Grčiji itd., sploh vsekrižem, od kar je v veljavi Trumanova doktrina.

V vseh teh krajinah pa vladni ljudje drugi drugom zaupno priznavajo, da se je akcija v Koreji zelo nerodno pricela, kar se Zed. držav in ZN tiče, in da ima vsled tega sovjetska diplomacija s svojo propagando tolko laglje stališče.

Napacen je bil tudi Trumanov korak glede Formoze. Nekaj dni prej je še dejal, da se naša vlada v njo ne bo umešavala in nedolgo pred pričetkom vpada severokorejske armade v južno Korejo je ameriška vlada izjavila, da Koreja za Zed. države ni strategične važnosti. A v nekaj dneh pa je bilo prejšnje stališče glede Koreje in Formoze zatrveno in tako imamo na glavi vojno, ki si jo ni nihče želen in še večja nam preti.

Plače tiskarjev v Chicagu

(Konec s 1. strani)

Tiskarski stavci v Chicagu, zaposleni pri dnevnih in drugih listih, prejemajo po dosedanjih leštvcih za 36 1/4 ur dela na teden, dnevi štih \$95.50, včerni štih \$101, in na nočnem štihu pa prejemajo za 30 ur dela istotako \$101 na teden. Nedavno so tiskarnam predložili zahtev za zvišanje plače. Ponudile so \$12 na teden več.

Stavci so ponudbo z veliko večino glasov zavrgli. Pravijo, da je preniza. Organizirani so v Int'l. Typographical Union, lokal št. 16, v katerem so skoraj vsi čikaški tiskarji. Unija ima se par drugih lokalov, majhnih, med njimi onega, v katerem je nekaj českih tiskarjev. Svoj kontrakt ima s tiskarno SNPJ, v kateri prejemajo za 30 ur dela na teden približno toliko kakor v drugih tiskarnah za 36 1/4 ur dela na teden. Ta skupina ima pogodbo poleg z SNPJ še s tremi drugimi majhnimi tiskarnami. To je edini lokal tiskarske unije v Chicagu, ki ima tako kratek dnevni štih in najvišjo leštvico, in pravijo, da je tudi edini v Ameriki.

V sprejemni dobor so bili izvoljeni Milan Medvešek, Math. J. Turk, Frank Gorenc in Mary Udovich.

Vsi ti so dolgoletni člani, skušeni za delo na takih slavnostih, kar je zadostno jamstvo, da bodo posetniki bratski sprejeti.

V nedeljo 2. sept. — na glavnem dan naše slavnosti — pa bo predvajan obširen spored. Poleg nastopa govornikov bomo imeli tudi lep glasbeni spored. Nastopila bo naša članica, znana pevka Angela Plut. Mnogi v Chicagu se je lahko še spominjajo, ko je nam, ko je bila še čisto majhna, pela na nekaterih božičnih priredbah. Zdaj je dorasla dekle z izvežbanim glasom, da jo je petju veselje poslušati.

Nastopili bodo tudi mladinski krožki iz raznih naselbin, oziroma talentirani člani in članice teh krožkov. Tudi mladi muzikanti so, objubili nastopiti, da naš spored še bolj obogate.

Poudarim naj, da bo na tej

Kaj smo dobili za 89 milijard?

V letih 1946-50 je ta dežela potrošila 89 milijard dolarjev za narodno obrambo (national defense). Sedaj, ko smo podvzeli intervencijo v Koreji, pa se mnogi v naši deželi začudeno vprašujejo, kam vse še ves da neradi?

Kje so tanki, kje letala, kje vsa druga, municipija, o kakršni je nam vlažna pravila, da ji ni para na svetu. A naši vojaki v Koreji pa sporočajo, da od kraja niso imeli drugega kot puške. Prej ali slej bodo spet kongresne preiskave, a potrošenega denarja ne bodo privabilo nazaj. In ako so se dogodile kakje nepravilnosti, ne bo šel radi njih nihče v za-

por.

Ker ste naprednjak, koliko storite za napredek?

Komur je služba edino prepričanje, da med demokratij ali republikanci.

Mijo Kranjec:

Fara Svetega Ivana

ROMAN

(Nadaljevanje.)

Ko pa je padla Francija, se je zamajal tudi Podlesek. Zamajal pa se je tako zelo, da ni prav nič več dvomil, da smo s Francijo zgubili, tudi mi in je le še vprašanje časa, kdaj bodo padle državne meje. Za Avstrijo nezvestega žandarja vse to doseganje ni bilo nič prijetno. Ze pred padcem Češkoslovaške ni bil nič zadovoljen z domačo politiko.

"Kako pa je naš grob, naša smrt?"

"Kako pa naj bi jo mi branili?", je takrat vprašal Plavšek, pri čemer sta dognala, da Češkoslovaške res ni bilo mogoče braniti, ko sta jo izdali Francija in Anglija. Pri tem pa nista pozabila tarmati nad nesrečno Rusijo, ki je izdala slovenske, bratske narode.

Vendar Podlesek še ni izgubil poguna, niti tedaj ne, ko je padla Poljska. O Poljakih, da se je pod vedenjem podleškega, da je star in nezadovoljen z domačo politiko.

"Pa so res čudni ti Poljaki," mu je pritrjeval Plavšek. "Saj so imeli res nesrečno zgodovino, ko so jih samo delili, a sami tudi niso bili nič boljši. Reci Poljaku, da Ukrainci, vse tja do Črnega morja ne spadajo k njim, pa se mu do smrti zameriš." Kljub temu, da je bilo hudo, da so jih Nemci takoj zmrevarili. "Narednje so le Slovani," je dognal Plavšek.

Medtem so Angleži in Franci zelo trdno stali vzdolž Rena in ob belgijski meji. Francozi vendar ne bodo dopustili, da bi jih Nemci v revnščini naklestili in se maščevali nad njimi. Pa tudi Angleži se ne bodo drugačili, vendar je bil spet drugačen. Ce pa je Jugoslavija, da ne res ne bo imel več dolžnosti, to da klub takemu razpadu bo ostalo nekaj drugega, pri čemer je treba ali zamisliti ali se obrniti stran in zamašniti z roko.

Na to stran Plavška ni mogel in ne hotel vabiti. Zato je na brezupno Plavško vprašanja "Kaj pa zdaj?" vselej samo zmagnil z rameni.

"Kaj jaz vem!" Bil je skoraj že jezik nanj.

"Hudiča ali," je zaklel Plavšek brezupno. "Saj zdaj smo takoj rekoč na kraju. Kjer je opravil? To frazo je Plavšek uporabil, kadar mu je pri kartah ali pri šahu slaba predla "Kaj pa zdaj?" je vprašal Podlesek.

Podlesek je že vedel, da je "vrag mlade dobil", celo več, da se je zrušil, ves zapad, da je gospodar Evrope postala Nemčija in da je Jugoslavija samo na papiru. Takrat je Podlesek — klonil.

"Čudna pa je res naša politika," je pritrjeval Podlesek. "Nič ne veš, kaj naši politiki delajo in kaj hočejo." — Kaj so naši politiki delali in hoteli, mali Plavšek ni mogel vedeti. Imeli so svoje načrte, ljudje pa so dobiti uspavajoče tablete z napisom: "Naša država je močna" "Naša hrabra in zvesta vojska" "Tujega nočemo — svojega ne

Na zunaj te spremembe sicer

ni pokazal, ker je bil dovolj prebrisani. Pa ne toliko "za slučaj", kolikor bolj, ker ga je v resnicu hudo prizadelo, ko se je moral posloviti od Jugoslavije. Kakor je bil sicer dober Jugoslovan, toliko trden vendar ni bil, da bi ostal v vsakem primeru. Se pred padcem Jugoslavije je pa del sam: zapustil jo je.

Plavšek je bil sicer neprimereno bolj izobražen od Podleska, toda ni imel tistega posebnega daru, s katerim je stari žandar in trovec znal ločiti stvari med seboj na prvi pogled. Medtem ko je stari žandar kot župan v najhujših časih jugoslovančenja prizaval, da smo Sloveni narod, je Plavšek ternal okoli njega, da je za nas rešitev samo, če opustimo svoj jezik in se spremememo v en narod, "ker sicer nas požrovali tujine." Plavšek je živel vedno v razburljivi napetosti, in ko je doma najprej stvar "s svojo soprogom" temeljito predebital, se je zatekel še prav tako obupan k Podlesku. Stari žandar si je bil naglo o vsem na jasnen.

Na zasebni se je tudi zdaj naglo zavedel in — klonil. Ubogi Plavšek pa se ni zavedel in je zato še naprej tavjal v ternal, komur je le mogel. Tembol zdaj, ko ga je Podlesek previdno pustil na cedilu. Ni ga povabil za seboj, zakaj stari žandar je le dobro čutil, da vsa ta njegova stvar ni docela v redu, marveč da smrdi malo po — Izdajstvu.

Podlesek si ni nič prikral in se opravil. Ko je zapustil Avstrijo, je tudi tisto bilo v nem pogled izdajstvo, vendar ne bodo dopustili, da bi jih Nemci v revnščini naklestili in

PROLETAREC

DOLLAR-MARKED DUNKERQUE

Dunkerque will stand for all time as a symbol of utter defeat — for disaster, for broken lines, for armies crumbling and soldiers in desperate retreat, abandoning a continent to its enemies.

A Dunkerque threatens America today.

Today's Dunkerque, though, lacks any overtone of the gallantry that shone through that military disaster of ten years ago.

The lines are broken, the soldiery is in retreat, and a desperate cause is all but abandoned . . . This Dunkerque is dollar-marked, though, as the military defeat was not. This is a defeat for all civilian America, and all the ordinary homes and families, and it is a victory for the dollar-grabbing profiteers who are attacking citizens of their own country instead of invading a foreign country.

A possible thirty per cent rent increase!

You read the headlines . . . Did you also read the fine print in dozens of other news reports, these last ten days? Coffee, bread, tires, canned goods, beef, soap, clothing — did you read the news about these necessary items, and a hundred others?

Or maybe you got the news by one glance at what was left — if anything was left — out of a week's pay check.

" . . . any increase in food prices will result from profiteering, not from scarcity." That is from the press report of President Truman's press conference on July 13, and it names the enemy that is now harrying us all into headlong disaster.

This Dunkerque has got to be stopped.

Korea? . . . Nothing in Korea justifies the A & P's five-cent hike in the price of coffee, or Firestone's five per cent raise in the price of tires, or American Woolen's 17-cents-a-yard boost in the price of worsted fabrics.

Korea, hell!

You'll pardon the expression . . . This is not being done in Korea, by Koreans and Communists. This is being done in America, by Americans, to other Americans — to the United States of America itself.

This dollar-marked Dunkerque is home-grown.

And it has got to be stopped.

Profiteers are hiking these prices now, on top of price levels already high, in the hope — the hope, mind you — that war will soon betray us altogether into their hands . . . And there are millions of Americans who can't take it much longer.

Congress is our only recourse — Congress and immediate action by Congress and the President.

Clip today's price news and mail it to your Congressman, to your President . . . It's our own country that we're being run out of at this dollar-marked Dunkerque. — (From The Montana Labor News)

Trying to Execute Willie McGhee

The entry of Mississippi hoodlums into the sordid struggle over the tired body of Willie McGhee must provide millions of "gooks" throughout Asia with food for thought. (Eight Chinese Communist organizations have cabled protests to President Truman about the McGhee case.) For five years, the state of Mississippi has been trying to execute McGhee, a thirty-seven-year-old Negro, for "raping" a white woman who has admitted that at the moment in question an ill child was in bed with her and her husband was in the next room. And for the best part of five years the Communist Party, the Civil Rights Congress, and various supporting newspapers have fought strenuously in McGhee's defense and three times played a strong part in securing last-minute reprieves. In the process they have also made enormous capital of the affair in headlines, mass-meetings, funds, and violent incidents. Supreme Court Justice Harold R. Burton wisely granted the latest stay of execution until the full court meets in the fall and can rule on a petition for review of the case. But on the previous evening a Chicago member of the C. R. C. and a white Mississippian serving as one of McGhee's attorneys were set upon by a local mob at the Jackson airport as they left for Washington to plead before Justice Burton. In addition, a C.R.C. officer who the day before had argued loudly but futilely before Governor Fielding Wright in McGhee's behalf was beaten up by a group of men who invaded his hotel-room. And a reporter from the New York Daily Compass was assaulted by still another gang and then hustled out of town by the police. The quasi-official support of these attacks may be inferred from a question asked by the Jackson Daily News in a front-page editorial a week earlier: "Why the hell go to Korea to shoot Communists when the hunting is good on home grounds?" Are you listening, Korea? Are you listening, "gooks"? — (The Nation)

THE LAST WORD

By Duffy

Korea has become a word known to most Americans today, but it was merely a country no one knew a few short weeks ago, and no one cared about her particularly.

Now most of us know that there are such things as imaginary lines running around the earth which are called parallels, and we have a pretty good idea where the 38th parallel runs. Incidentally, the opposite of these parallels are our lines of longitude which run up and down and all converge at the north and south poles.

The 38th parallel runs through the United States near such cities as Charlotte, N. C.; Lexington, Ky.; Evansville, Ind.; Benton, Ill.; Du Quoin, Ill., and St. James, Mo.

Some of our American industrial brothers grabbed that Korean situation like a long lost country cousin as the peg on which they can start gouging the public.

Pork went up 31 cents with plenty of hogs available; coffee went up nineteen cents with more coffee in the country than they've got in Brazil; sheets for beds are unavailable . . . sugar went up eleven per cent in a lot of places . . . all because of the human hogs who like to cash in on human greed and human suffering.

Wonder how long it will take to wake up Congress to the need for price ceilings?

On the subject of congress, it's mighty interesting to note that Taft started to get a \$1,500,000 campaign fund by telling big business labor was going to raise \$16,000,000 to beat him. Taft got his million and a half — labor raised less than \$300,000.

Fascist Lobby In Washington

When the president and the Secretary of State, on successive days recently, spoke out against the Senate's \$100 million loan to Spain, they were doing more than defending the prerogatives of the executive department. They were trying once again to educate Gen. Francisco Franco, the little, shrewd, Gallego military man who thinks he has more power in Washington than the President of the United States.

It's too soon to say Franco is wrong. His fascist lobby in Washington still might dictate our foreign policy and at the same time make some millions of dollars for its members and sponsors. For the Senate reaffirmed the Franco loan after Mr. Truman had spoken against it.

If his lobby succeeds, Franco will show Mr. Truman and Sec. Acheson that he can thumb his nose at the U. S. government and rob the U. S. Treasury at the same time. Such an accomplishment will make the generalissimo as great a "statesman" as a Chicago publisher made him a military strategist — that is to say, the greatest in Europe.

For more than a year, Franco has refused to follow the advice Acheson has politely and gently been offering. He refused to modify the tyranny whereby he and his political generals, his fascist bullies, contractors and grafters fasten themselves upon the thin necks and bent backs of the Spanish people.

Yet Franco need only have gestured in the right direction, loosened slightly his dictatorial mastery of press, industry and finance and Acheson would have nodded to the Export-Import Bank. Franco made no gestures, loosened no chains — for he mortally fears his own people — because he believes his lobby in Washington can get him the money he needs without Acheson and Truman.

He counts on Sens. Brewster, McCarran, Maybank and Walter George; on his "cultured" Spanish contact men in Washington; on his American "special legal counsel" hired at \$50,000 a year; on the "cotton bloc"; on the cork importers; on New York bankers; and above all, on the Pentagon big-brass strategists.

Franco's Washington lobby can override the President, the Secretary of State, our European allies, and democratic public opinion everywhere. So thinks Franco.

Irving Pfau in Chicago Sun-Times.

LITTLE LUTHER

By JOHN PAINE

In these United States with a free press, it's good to know we can ask a lot of questions. Ask your candidate for congress where he stands on social security improvement, prepaid health and medical and hospital insurance (and we DON'T mean socialized medicine, either) . . . ask where he stands on repeal of Taft-Hartley, where he stands on taking the profit out of war.

"Well, practically," Mr. Dilworth said modestly. I'm rehearsing for the local businessmen's association banquet. I thought that instead of my usual speech, I'd give them something new."

"What's new about that?" Little Luther asked. "You always give them a song-and-dance about prices. Anyway, what are you celebrating?"

"The emergency," said Mr. Dilworth happily. "Every time there's an emergency we have a banquet."

"And every time there's an emergency you raise prices."

"Correction, please," Mr. Dilworth said. "We don't raise prices; they just sort of seem to go up. Before we look around, bingo, prices are up! Very mysterious."

"Why don't you outsmart those mysterious forces and lower prices as soon as they go up?"

"Oh, we couldn't do that," said Dilworth, shocked. "If prices didn't go up, there wouldn't be a threat of inflation, and if there isn't a threat, we can't demand that they freeze wages."

"How about freezing the profits?" Little Luther asked.

"Can't hear a word you're saying," said Mr. Dilworth. "Just can't hear a word."

IN A DAZE

"How did the Smith wedding go off?"

"Fine, until the person asked the bride if she'd obey her husband."

"What happened then?"

"She replied, 'Do you think I'm crazy?' and the groom, who was in a sort of daze, replied, 'I do.'"

Proletarec Greets the 14th SNPJ Convention

A great deal has happened, and many changes have taken place since the day of the first or founding convention of the SNPJ, which was held in Chicago on April 6, 1940.

Only nine lodges were in existence at the time of the first convention. The majority of delegates were from Chicago, and with a few exceptions they also represented the lodges outside of Chicago. From this meeting in a small hall, and from the beginning charted by Slavia Lodge a few years before, grew the SNPJ, the organization now holding its 14th regular convention in Detroit.

In the 1950 edition of American Family Almanac there is an account of the movement to organize a progressive Slovenian Society. It shows the great obstacles which had to be surmounted before the seed took root.

And even when the SNPJ had grown strong, other difficulties were encountered which endangered the life and progress of the youthful organization. There were often serious inner conflicts, but in the end the SNPJ always retained its original principles.

The changing conditions also brought problems which were solved with good results for the organization.

When it was no longer possible to secure new members from among new immigrants, the Society began to work among the youth and organized English lodges for this purpose.

In these youth or English lodges you have today members whose youthful years have passed, and whose children form the second American generation of our people. This has brought about external and internal changes in the SNPJ.

At first the Society functioned entirely in the Slovenian language, and only Slovenian was spoken at its conventions. Then it became bilingual; now Slovenian is giving way to English more and more.

Only the Society's principles have remained the same, except as they are being adapted to changing conditions.

The SNPJ has been unique in that it has never advertised itself as being only a good insurance institution — which it has always been — but it also entered the social field and participated in the struggle for social security, for legislation which would give protection to labor unions; in short, it worked for such "impossible" things long before some of them were legislated in the period of Franklin D. Roosevelt's presidency.

Our work in these fields is far from finished. Much of the program which the SNPJ has outlined for itself in the social field is still to be accomplished. This work must go on because it is to the advantage of all who toil for their daily bread.

No other large fraternal benefit society in the United States has worked on the scene of the social struggle for justice and a better life so many years and with so much resolution as has the SNPJ.

Delegates of the 14th regular SNPJ Convention — PROLETAREC, the paper which has cooperated with your Society during the entire 45 years of its existence — greets you and extends its wishes for success in the tasks before you.

The 'Handout' State?

One out of every three new homes in the United States is paid for with a mortgage insured by the Federal Housing Administration — FHA. And more than half of the people who bought homes with an FHA-guaranteed mortgage last year earned less than \$4,000.

Furthermore, since 1934 when FHA was established its income has exceeded expenses by more than \$160 million. The income is received from fees, insurance premiums and investments.

The figures are published in the annual report of the Housing and Home Finance Agency.

Is this the reason Senator Taft says we live in a "welfare state?"

Is this what causes Senator Caginhardt to say we're headed toward "socialism?"

Is this why Chairman Gabrielson of the Republican Party screams that something called the "handout state" has us in its grasp?

Is this what Senator Wiley means by "extravagance?"

We have just one diplomat in Europe who is realizing what I am talking about. That diplomat is a woman, a Mrs. Anderson from Minnesota. She represents us in Denmark.

"Mrs. Anderson forgets the swell dinners, the cocktail parties, and goes directly to the common people. She visits the workers, the farmers, the women, and tells them what democracy has done in our America."

"She is the best advocate of our way of life on the Continent. Until we learn the old way has passed and that the new way is upon us, we are not going to get very far with the peoples of the world."

The figures are published in the annual report of the Housing and Home Finance Agency.

Is this the reason Senator Taft says we live in a "welfare state?"

Is this what causes Senator Caginhardt to say we're headed toward "socialism?"

Is this why Chairman Gabrielson of the Republican Party screams that something called the "handout state" has us in its grasp?

Is this what Senator Wiley means by "extravagance?"

We have just one diplomat in Europe who is realizing what I am talking about. That diplomat is a woman, a Mrs. Anderson from Minnesota. She represents us in Denmark.

"Mrs. Anderson forgets the swell dinners, the cocktail parties, and goes directly to the common people. She visits the workers, the farmers, the women, and tells them what democracy has done in our America."

"She is the best advocate of our way of life on the Continent. Until we learn the old way has passed and that the new way is upon us, we are not going to get very far with the peoples of the world."

The figures are published in the annual report of the Housing and Home Finance Agency.

Is this the reason Senator Taft says we live in a "welfare state?"

Is this what causes Senator Caginhardt to say we're headed toward "socialism?"

Is this why Chairman Gabrielson of the Republican Party screams that something called the "handout state" has us in its grasp?

Is this what Senator Wiley means by "extravagance?"

We have just one diplomat in Europe who is realizing what I am talking about. That diplomat is a woman, a Mrs. Anderson from Minnesota. She represents us in Denmark.

"Mrs. Anderson forgets the swell dinners, the cocktail parties, and goes directly to the common people. She visits the workers, the farmers, the women, and tells them what democracy has done in our America."

"She is the best advocate of our way of life on the Continent. Until we learn the old way has passed and that the new way is upon us, we are not going to get very far with the peoples of the world."

The figures are published in the annual report of the Housing and Home Finance Agency.

Is this the reason Senator Taft says we live in a "welfare state?"

Is this what causes Senator Caginhardt to say we're headed toward "socialism?"

Is this why Chairman Gabrielson of the Republican Party screams that something called the "handout state" has us in its grasp?

Is this what Senator Wiley means by "extravagance?"

We have just one diplomat in Europe who is realizing what I am talking about. That diplomat is a woman, a Mrs. Anderson from Minnesota. She represents us in Denmark.

"Mrs. Anderson forgets the swell dinners, the cocktail parties, and goes directly to the common people. She visits the workers, the farmers, the women, and tells them what democracy has done in our America."

"She is the best advocate of our way of life on the Continent. Until we learn the old way has passed and that the new way is upon us, we are not going to get very far with the peoples of the world."

The figures are published in the annual report of the Housing and Home Finance Agency.

Is this the reason Senator Taft says we live in a "welfare state?"

Is this what causes Senator Caginhardt to say we're headed toward "socialism?"

Is this why Chairman Gabrielson of the Republican Party screams that something called the "handout state" has us in its grasp?

Is this what Senator Wiley means by "extravagance?"

We have just one diplomat in Europe who is realizing what I am talking about. That diplomat is a woman, a Mrs. Anderson from Minnesota. She represents us in Denmark.

"Mrs. Anderson forgets the swell dinners, the cocktail parties, and goes directly to the common people. She visits the workers